

TÜM AZİZLER HAKKINDA VAAZ

14.6.2020

Bugün, Gökyüzü ve Yeryüzü, Mesih Kilisesi'nin sayısız Azizlerini şan ve övgüyle anıyor. Bu özel günde dünyanın her yerinde ve her çağında Tanrı'yı hoşnut eden azizler onurlandırılıyor.

Birçoğunu ismiyle biliyoruz/tanıyoruz ve yıl boyunca belirli günlerde onurlandırıyoruz. Bununla birlikte, bilinmeyen çok daha fazlası var ve bu yüzden Kilise, Pentikost Bayramı'nın sonraki Pazar günü tüm Azizlerin herkesçe onurlandırılması için ayrı bir gün belirlemiştir. Bu özel günün belirlenmesinin sebebi ise şudur; Azizler Kutsal Ruh'un Lütfuyla azizliğe ulaşmışlardır.

Kilisemizin "Sinaksarion" kitabında yazıldığı gibi, bugün Kutsal Ruh aracılığıyla azizliğe ulaşanları anıyoruz: Dokuz Melek Ordularını, Rab'bin Atalarını, Eski Ahit'te zikredilen Patrikler ve Peygamberleri, Kutsal Havarileri, Din şehitlerini, Episkoposları, Ruhban-şehitleri, Keşiş-şehitleri, çilecileri ve Doğru Kişileri; Buraya isimleri sadece Tanrı tarafından bilinen sayısız kişi de dahildir. Ayrıca melekler ve azizlerden daha yüksek konumda yerleştirilmiş olan Kutsalların Kutsal Tanrıdoğuran Meryem Ana'yı onurlandırıyoruz.

Dahası, Sinaksarion'a göre, bugün, yaşadığımız şartlara uygun şekilde, azizlerin yolunu elimizden geldiğince takip etmeye, kutsallık için gayretle mücadele etmeye teşvik etmek için belirlenmiştir.

Bunları düşünmek korkutucu bir şey olabilir, çünkü günahlarımızı ve şüphelerimizi göz önünde bulundurduğumuz zaman, Aziz Nikolaos veya mucizeleriyle ünlü diğerler büyük azizler gibi olmak zor görünebilir. Tanrı bizim aziz olmamızı istiyor ve bizi azizlik hayatına davet ediyor ama illa ki mucizeler gerçekleştiren bir aziz olmamız sözkonusu değildir. Kutsallık, şeytandan ve onun işlerinden (eserlerinden) uzaklaşmaktır. Mucizeler gerçekleştirme armağanı, manevi emeklerinin bir meyvesi olarak, Tanrı'dan büyük Azizlere bahşedilmiştir. Bu şekilde bize de yardımcı olabilirler.

"Kendinizi bana adayın, kutsal olun. Tanrınız RAB benim.", "Kutsal olun, çünkü ben kutsalıyım." derken Tanrı'nın bize ne söylediğine dair net bir duruş sergilemeliyiz (Levililer 20: 7; Petrus 1:16). Bizi şeytandan ve günden uzaklaşmaya, Tanrı'nın iradesinde inanç, sevgi ve özveriyle yaşamaya çağırıyor. Kendi gücümüzle Aziz olmaya değil.

Sadece Tanrı kutsaldır ve Tanrı'yla temasta/ilişkide olup O'nunla bir olan bu kutsallıkla şereflenir. "Sizi kutsal kılan RAB benim." (Levililer 20: 8).

Kişi, Mesih hakkında iyi konuşabilir, sadaka verebilir, kiliseye cömertçe bağış yapabilir, her İlahi Litürji ve Ayine katılabilir, ve hatta mucizeler gerçekleştirebilir; ama eğer bir kişi bunu Allah'ın izzeti için değil ancak kendi ihtişamı ve Ferisilerin yaptığı gibi insanlar onun aziz olduğunu düşünmeleri için yaparsa, o zaman Tanrı'yla bir işi olamaz. Rab dedi ki, "...o gün birçokları bana diyecek ki, 'Ya Rab, ya Rab! Biz senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin

adınla cinler kovmadık mı? Senin adınla birçok mucize yapmadık mı? O zaman ben de onlara açıkça, 'Sizi hiç tanımadım, uzak durun benden, ey kötülük yapanlar!' diyeceğim."(Matta 7: 22-23). İnsanların övgülerini dinleyip aziz olduğunu düşünenin vay haline!

Gerçekten kutsal olan kişi, günahkâr olduğuna inanır. Hayatının son günlerinde "...Günahkârların en kötüsü benim" yazan Büyük Elçi Aziz Pavlus'u hatırlayalım (1 Timoteos 1:15). Ayrıca, zamanımızın bir Azizi olan Aziz Porfiriyo'un, "eski bir teneke kutudan" (yararsız ve değersiz) başka bir şey olmadığı bildiriyle başkalarının övgüsüne yanıt verdiğini hatırlayalım.

Kardeşlerim, tam da ihtiyacımız olan şey budur, günahkâr olduğumuzun farkına varmaktır. Bu bizim hakikatimizdir, çünkü dünyadaki hiç kimse günahsız değildir. Bu, bugün andığımız Azizler için de geçerlidir. Bazılarının günahkâr yaşamları vardı ve yolsuzluklarıyla tanınıyorlardı. Buradaki fark, tövbeyle temizlenmiş (arınmış) olmalarıdır. Tutkularına karşı durdular ve Kilise'nin Kutsal Gizemleri aracılığıyla iyileştirildiler. Kutsal Ruh tarafından aydınlandılar, mücadele ettiler ve değişerek Aziz olup yüceltildiler.

Bunun anlamı; nereden geldiğimiz, hangi sosyal, eğitim ya da ahlaki durumda olduğumuz önemli değil. Azimli mücadelemiz ve Tanrı ile elbirliği sonucu kutsallığa ulaşabiliriz. Tanrı'nın Lütü bir armağandır ve bu armağanla kutsallığı yaşayabiliriz. Tanrı'nın Sözü bize şunları garanti eder: "Tanrı'nın isteği şudur: kutsal olmanız..." (1 Selanikliler 4: 3). Bu yüzden Tanrı Kutsal Kilisemizi kurdu. Kilisemizin Kutsal Gizemleri ve öğretileri aracılığıyla ilaveten Ruhbanlarımızın çeşitli yardımlarıyla Tanrı, bize Aziz olma yolunu veriyor. Bu, O'nun isteğidir ve bu armağanı bizim de istememiz gerekir. Bu yüzden Tanrı'nın Sözü bizi tekrar çağırıyor: "Herkesle barış içinde yaşamaya, kutsal olmaya gayret edin. Kutsallığa sahip olmadan kimse Rab'bi göremeyecek" (İbraniler 12:14).

Bugün andığımız Azizlerden esinlenelim ve şefaatleriyle onların ayak izlerini takip edelim. Amin!